

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 kwietnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury J. S. od dnia 1 kwietnia 2015 roku, czyli od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do wyliczenia emerytury przyjęto:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury (w tym kwota zaewidencjonowanych środków na subkoncie), z uwzględnieniem waloryzacji, która wynosiła 129.127,14 zł,
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego wynoszącą 529.985,43 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach tj. 212,80 miesięcy.

W związku z tym kwota emerytury wyniosła 3.097,33 zł.

(decyzja k. 23 akt ZUS)

W dniu 5 maja 2015 r. J. S. odwołał się od powyższej decyzji, wnosząc o ponowne przeliczenie wysokości emerytury, podnosząc, że ZUS dokonał zbyt ogólnikowego wyliczenia świadczenia – bez podania ilości przepracowanych lat (okresów składkowych i nieskładkowych), bez informacji ile funduszy przejął ZUS od OFE, bez wyliczenia jak kształtowałyby się jego emerytura bez składek z OFE, a jak z tymi składkami, bez wyjaśnienia kwoty związanej z „wypłatą gwarantowaną”. (odwołanie k. 2).

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 1 czerwca 2015 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. Wskazano, że przy obliczaniu wysokości emerytury wnioskodawcy wzięto pod uwagę wysokość zgromadzonego kapitału początkowego, przyjmując przebyte przed dniem 1 stycznia 1999 roku okresy składkowe w ilości 29 lat i 6 dni i okresy nieskładkowe w ilości 12 dni; wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 117,18%, do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1980 r do 31 grudnia 1989 r. Wskazano, iż wartość środków przeniesionych z OFE do ZUS widoczna jest na portalu (...) na indywidualnym subkoncie ubezpieczonego, zaś wypłata gwarantowana jest ustalana jako różnica między kwotą środków zewidencjonowanych na subkoncie a iloczynem liczby pełnych miesięcy, jakie upłynęły od początku miesiąca, w którym po raz pierwszy wypłacono emeryturę, do końca miesiąca, w którym nastąpiła śmierć emeryta oraz trzydziestej siódmej części kwoty zewidencjonowanej na tym subkoncie. (odpowiedź na odwołanie k. 3-4)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. S., urodzony (...), w dniu 2 marca 2015 r. złożył wniosek o emeryturę, w którym wniósł o przekazanie na dochody budżetu państwa, za pośrednictwem Zakładu, środków zgromadzonych w OFE oraz wnosząc jednocześnie o ustalenie kapitału początkowego. (wniosek o emeryturę k. 1-4 akt ZUS).

Decyzją z dnia 31 maja 2001 roku ustalono wysokość kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 r., która wynosi 166.338,92 zł. Do jego ustalenia przyjęto podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1430,64 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat to jest z okresu od 1 stycznia 1980 r do 31 grudnia 1989 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 117,18 %. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono mnożąc wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (117,18%) przez kwotę bazową (1220,89 zł) co dało kwotę 1430,64 zł. Przyjęto okresy składkowe w ilości 29 lat i 6 dni i okresy nieskładkowe w ilości 12 dni. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 87,55%. Jako dalsze średnie trwanie życia przyjęto 209 miesięcy. (decyzja k 21 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego)

Decyzją z dnia 10 marca 2015 roku ponownie ustalono wysokość kapitału początkowego wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 166.338,92 zł. Do jego ustalenia przyjęto - przyjętą decyzją z dnia 31 maja 2001 r. - podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1430,64 zł. Zaliczono okresy składkowe w ilości 29 lat i 6 dni (348 miesięcy) i okresy nieskładkowe w ilości 12 dni. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 87,55%. Jako dalsze średnie trwanie życia przyjęto 209 miesięcy. (decyzja k 30-31 akt ZUS zainicjowanych wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego)

Decyzją z dnia 30 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał J. S. emeryturę od dnia 30 marca 2015 roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Do wyliczenia emerytury przyjęto:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, z uwzględnieniem waloryzacji, która wynosiła 83.781,55 zł,
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego wynoszącą 529.985,43 zł,
- kwotę środków zaewidencjonowanych na subkoncie, z uwzględnieniem ich waloryzacji, która wynosiła 44.077,61 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach tj. 208,50 miesięcy.

W związku z tym kwota emerytury wyniosła 3.155,13 zł.

Wypłatę emerytury zawieszono w związku z kontynuacją przez wnioskodawcę zatrudnienia.

(decyzja k. 18-19 akt ZUS)

W dniu 1 kwietnia 2015 roku J. S. wniósł o doliczenie składek w związku z zatrudnieniem do 31 marca 2015 roku w Zarządzie Gospodarowania (...), składając świadectwo pracy z tego zakładu. (wniosek k 20-22)

Zgodnie z danymi zgromadzonymi w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS na koncie wnioskodawcy na dzień 29 października 2014 r nastąpiło zewidencjonowanie środków przekazanych przez OFE w kwocie 17.990,23 zł. Jednocześnie na dzień 4 czerwca 2015 roku zewidencjonowano przesunięcie środków na konto przy emeryturze w kwocie 43.122,94 zł (pismo ZUS- u -k. 17).

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie niespornych w sprawie dowodów z dokumentów. W toku procesu wnioskodawca nie zakwestionował dokonanego wyliczenia jego kapitału początkowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie bowiem z brzmieniem art.108 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. 2015 poz. 748, ze zm.) (dalej: ustawa emerytalna) jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art.24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust.2.

W myśl zaś art.108 ust.2 ustawy emerytalnej emerytury obliczone według zasad określonych w art.26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art.24 i 24a i zwaloryzowanych zgodnie z art.25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5.

Stosownie do brzmienia do art.24 ust.1b ustawy emerytalnej mężczyznom urodzonym w okresie od dnia 1 lipca 1949 r do dnia 30 września 1949 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 65 lat i 7 miesięcy a jej wysokość oblicza się zgodnie z art. 26 cytowanej ustawy.

Przenosząc powyższe regulacje na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że organ rentowy dokonał prawidłowego przeliczenia wysokości emerytury wnioskodawcy w związku z jego wnioskiem z dnia 1 kwietnia 2015 roku.

Emerytura, do której wnioskodawca nabył prawo z dniem 30 marca 2015 roku obliczona została według zasad określonych w art.26.

W związku z tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych słusznie powiększył to świadczenie o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury (po 30 marca 2015 roku) i zwaloryzowanych zgodnie z art.25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury (1 kwietnia 2015 roku).

Odnosząc się do zarzutu wnioskodawcy co do braku uwzględnienia przy wyliczaniu wysokości emerytury jego okresów składkowych i nieskładkowych wskazać należy, że okresy te zostały uwzględnione tylko przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego, bowiem prawo do emerytury wnioskodawcy podlega ustaleniu wyłącznie na nowych zasadach.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 roku - nabywają prawo do emerytury na tzw. nowych zasadach, które przewidują również nowy sposób ustalania jej wysokości.

Zgodnie z art. 24 ust. 1b ustawy emerytalnej, mężczyznom urodzonym w okresie od dnia 1 lipca 1949r. do dnia 30 września 1949 r. prawo do emerytury przysługuje po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 65lat i 7 miesięcy, a jej wysokość oblicza się zgodnie z art.26 ustawy emerytalnej.

Dla osób będących członkami Otwartych Funduszy Emerytalnych ustawodawca przewidział uwzględnienie środków zewidencjonowanych na subkoncie przy ustalaniu wysokości emerytury z FUS.

Podstawę obliczenia takiej emerytury stanowi:

- kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem ich waloryzacji zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego podjęto wypłatę emerytury,
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego,
- kwota środków zewidencjonowanych na subkoncie, z uwzględnieniem ich waloryzacji. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, które ustalono na dzień podjęcia wypłaty.

W ustawie z dnia 6 grudnia 2013 roku o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad wypłaty emerytur ze środków zgromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych (Dz.U. z 2013 r., poz.1717) uregulowano sytuację osób, którym w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 lutego 2014r. brakuje mniej niż 10 lat do wieku emerytalnego określonego w art. 24 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z brzmieniem art.12 tej ustawy otwarty fundusz emerytalny umarza jednostki rozrachunkowe pozostające na rachunku członka otwartego funduszu emerytalnego po otrzymaniu informacji z ZUS o obowiązku przekazania środków zgromadzonych na rachunku członka otwartego funduszu emerytalnego na fundusz emerytalny FUS w związku z ukończeniem przez ubezpieczonych, którzy w dniu wejścia ustawy, tj. 1 lutego 2014r. byli w wieku niższym o mniej niż 10 lat od wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 24 ustawy emerytalnej; każdego miesiąca

umorzeniu podlega odpowiednia liczba jednostek rozrachunkowych; kwota wynikająca z umorzonych jednostek jest ewidencjonowana na subkoncie ZUS.

Wartość środków przeniesionych z OFE do ZUS widoczna jest na portalu (...) na indywidualnym subkoncie ubezpieczonego.

Odnosnie zarzutu wnioskodawcy co do kwoty wypłaty gwarantowanej słusznie podnosi organ rentowy, że nie ma możliwości podania tej kwoty, ponieważ jest to jednorazowe świadczenie pieniężne wypłacane po śmierci emeryta osobom uposażonym i ustalane jest jako różnica między kwotą środków zewidencjonowanych na subkoncie a iloczynem liczby pełnych miesięcy, jakie upłynęły od początku miesiąca, w którym po raz pierwszy wypłacono emeryturę, do końca miesiąca w którym nastąpiła śmierć emeryta oraz trzydziestej siódmej części kwoty zewidencjonowanej na tym subkoncie. Osoba uposażona zgodnie z dyspozycją emeryta, nabywa prawo do całości albo części wypłaty gwarantowanej jeżeli śmierć emeryta pobierającego emeryturę, nastąpiła w okresie trzech lat od miesiąca, od którego po raz pierwszy wypłacono emeryturę, co w ocenie Sądu nie ma znaczenia w sprawie do ustalenia wysokości emerytury wnioskodawcy.

Podkreślić należy, iż ubezpieczony w żaden sposób nie wykazał, że organ rentowy naliczył mu nieprawidłową wysokość świadczenia, przyjął niewłaściwe dane lub nie uwzględnił istotnych okoliczności. Nie podał konkretnych argumentów przeciwko treści decyzji. Nie wypełnił zatem obowiązku z art. 6 kc. Jego odwołanie stanowiło swoistą, bezprzedmiotową polemikę z ustaleniami organu rentowego.

W tym stanie rzeczy, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.